

Den Haag, 29 juni 2012

In een brief gericht aan uw vaste commissie voor Economische Zaken, Landbouw en Innovatie houdt de heer H. namens het Overlegorgaan Kleine Vogelasielen een pleidooi voor de instandhouding van kleine gespecialiseerde opvangmogelijkheid van beschermde inheemse niet-gedomesticeerde diersoorten, met name vogels. Met deze brief reageer ik op dit pleidooi en beantwoord ik de in de brief gestelde vragen.

De heer H. geeft er in zijn brief blijk van goed op de hoogte te zijn van de geschiedenis rondom de totstandkoming van de regels zoals die zijn vastgelegd in het Kwaliteitsprotocol Opvang Beschermde Inheemse Diersoorten.

Dit protocol is tot stand gekomen na een proces waarbij alle opvangcentra en de Dierenbescherming zijn betrokken. Met het besluit «De Beleidsregels kwaliteit opvang beschermde inheemse diersoorten» van mijn ambtsvoorganger van

20 maart 2009 werd voorzien in de door de Kamer gevoelde behoefte aan vastlegging van basale regelgeving. Met dit protocol wordt een slag gemaakt in de richting van verdere professionalisering van de opvang. Ik verwijs u ook naar de brieven van 6 maart 2009 (TK 29 446, nr. 63) en 16 november 2009 (TK, 29 446, nr. 69).

Op de in de brief gestelde vraag:

- 1) *Het kan toch niet de bedoeling van de wet zijn, opgebouwde expertise verloren te laten gaan omwille van een bij Besluit genomen te rigide kwaliteitsprotocol?*

luit mijn antwoord:

Het Kwaliteitsprotocol Opvang Beschermde Inheemse Diersoorten is juist in het leven geroepen om de opgebouwde expertise te borgen. Door de expertise op deze wijze vast te leggen, kan deze gedeeld en overgedragen worden. Zo kan een netwerk van opvanghouders in stand gehouden worden. Ook biedt deze werkwijze een betere basis voor een éénduidige handhaving, die het welzijn van dieren uiteindelijk ten goede komt en kan er geen gevaar ontstaan voor de volksgezondheid.

Tijdens het proces is er van verschillende kanten op gewezen dat met name kleine opvangcentra tijd nodig zouden hebben om te kunnen voldoen aan de eisen van de nieuwe regelgeving. Ook is opgemerkt dat velen van de beheerders van bestaande opvangcentra over veel praktijkervaring beschikken, maar niet altijd voldoen aan de eisen van vakbekwaamheid die door het protocol worden voorgeschreven. Daarom heb ik twee wijzigingen aangebracht bij besluit van 7 juli 2011, waardoor het mogelijk is dat deze opvanghouders hun werkzaamheden kunnen voortzetten, indien ze kunnen aantonen dat ze over voldoende ervaring en expertise beschikken.

Op de in de brief gestelde vraag:

- 2) *Is het niet zo dat de intrekking van jarenlang verleende ontheffingen per 1 juli 2012 op grond van het Besluit van minister Verburg, de dato 20 maart 2009, een «rechtszekerheid» voor deze langdurig verleende ontheffingen juridisch ondergraaft en dat wij daarom vragen om een overgangsregeling met betrekking tot langdurig verleende ontheffingen zoals gebruikelijk*

luit mijn antwoord:

Er is een overgangsregeling ingesteld van ruim 3 jaren volgens artikel 3 van het besluit: «De Beleidsregels kwaliteit opvang beschermde inheemse diersoorten». Het besluit trad in werking op 20 maart 2009. Ontheffingen voor onbeperkte tijd worden 1 juli 2012 ingetrokken. Ontheffingen met een beperkte tijdsduur blijven van kracht tot 1 juli 2012.

Verder is er vanuit de sector verzocht om begeleiding bij het invullen van de administratieve verplichtingen, die voortvloeien uit het protocol. Ik heb daarom een adviseur aangesteld, die de beheerders kan bijstaan in het voldoen daaraan.

De aanstelling heb ik bekendgemaakt onder de opvangen.

Op de in de brief gestelde vraag:

3) *en dat aanvullend een op het specialisme gebaseerde en aangepaste werkwijze, aan de hand van de door de Directie Natuur opgestelde Leidraad, geschreven zou kunnen worden? Cf. de overzichten die deze opvangen jaarlijks het ministerie moeten toezenden.*

is mijn antwoord:

U kunt zich wenden tot bovengenoemde adviseur voor hulp bij het opstellen van de gevraagde administratieve verplichtingen

Ik ben van mening dat het Kwaliteitsprotocol Opvang Beschermde Inheemse Diersoorten voldoende handvatten biedt voor een gespecialiseerde werkwijze.

Ik adviseer de heer H. daarom zijn overlegorgaan onder te brengen in een stichting, één ontheffing aan te vragen en de afzonderlijke leden als opvanglocatie op te nemen in zijn aanvraag.

De staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie,
H. Bleker